

Hrvatska je mala i nerazvijena tranzicijska zemlja i u svom kratkom i burnom postojanju činila je mnoge greške u ekonomskoj politici, koje se ni danas javno ne priznaju. Naime, dosadašnji „izbor“ ekonomskih ciljeva i nacionalnih prioriteta uvelike je bio (i ostao) uvjetovan odnosom političkih snaga i pojedinačnim interesima određenih društvenih slojeva. **Hrvatsko društvo iskazalo**

je

nespremnost

i

nesposobnost

da

uskladi

svoje

kratkoro

č

ne

i

dugoro

č

ne

ciljeve

,

odnosno

svoju

teku

ć

u

i

razvojnu

ekonomsku

politiku

, š

to

je

izravno

povezano

s

aktualnim

gospodarskim

problemima

Razlog sve većem zaduživanju leži u niskoj konkurentnosti hrvatskog gospodarstva, što uz veliku nezaposlenost dovodi do pada životnog standarda i blagostanja većine građana.

Konzumerizam, koji je samo pojarni oblik događanja u zadnjih dvadesetak godina, izraz je

Autor Guste Santini

Utorak, 26 Listopad 2010 17:29

tragičnog materijalnog stanja građana tzv. socijalističkih zemalja tada i sada, kada su svi zaduženi i socijalno ugroženi. Stoga postaje sporno u kojoj mjeri nosioci ekonomskih politika mogu donositi samostalne odluke ignorirajući interes vjerovnika i investitora.

Izlaz iz tog stanja nije jednostavan. Naprsto nema dobrih rješenja. Pitanje svih pitanja je: „Koje rješenje je najmanje loše?“ Jasno je da bez dinamiziranja gospodarske aktivnosti rješenja neće biti; sutra će biti još tmurnije nego što je to danas, kao što je danas tmurnije nego što je to bilo jučer.

Kriza u Hrvatskoj nije rezultat globalne krize već je to nacionalna, naša domaća kriza kojoj je globalna kriza bila katalizator. Dugo se to ignoriralo. I danas se to ignorira. Ignoriranje u ovom slučaju znači nastavak ekonomskih politika koja je značajnim dijelom zasluzna za stanje u kojem se nalazimo. Mnogi socijalni problemi također su posljedica neoliberalističke politike.

Hrvatska se nalazi pred raskrižjem. Može nastaviti dosadašnjim putem i pasivno čekati da se dogodi dužnička kriza kojom će upravljati međunarodne institucije kako bi zaštitele interese naših vjerovnika. Drugi put, za koji se zalažem, **napuštanje je dosadašnje ekonomске politike** te određivanje primjerene stope rasta gospodarske aktivnosti i povećanje zaposlenosti.

To je po mome mišljenju **moguće intervencionističkom politikom na strani ponude**. Dakle, zalažem se za sustavni pristup izmjene gospodarske strukture (sukladno komparativnim prednostima koje valja pretočiti u konkurenčnu) koja će biti izvozno orijentirana. Intervencionistički pristup znači da valja sve raspoložive instrumente ekonomskih politika „posložiti“ tako kako bi se, na bazi uzajamne refleksije, ostvarili postavljeni ciljevi.

Ograničene mogućnosti daljnog zaduženja i, prema tome, potrebito smanjenje deficit na tekućem računu platne bilance ograničenja su za današnju i svaku narednu vladu. Pri tome posebno valja imati u vidu činjenicu da deficit robne razmjene s inozemstvom izravno povećava porezne prihode sukladno udjelu potrošnih poreza u ukupnim porezima. Izneseno znači da smanjenje deficitu robne razmjene s inozemstvom izravno smanjuje porezne prihode.

Autor Guste Santini

Utorak, 26 Listopad 2010 17:29

Ima li se u vidu da su odljevi po osnovi dohotka u 2009. godini bili veći od deficitata tekućeg računa platne bilance, jasno je u kakvim ograničenjima funkcioniра hrvatsko gospodarstvo, odnosno nosioci izvršne vlasti.

U Zagrebu, 27. Listopad 2010.

Guste Santini